

Středogalská sigillata mistra Censorina z Tuklat (okr. Kolín)

Eduard Droberjar

Nálezy Terry sigillaty na území Čech nejsou příliš časté (Halama 2018). Rozhodně jsou daleko méně častější, než je tomu severně středního Dunaje, tj. na jižní Moravě (Droberjar 1991; Klanicová 2007), jihozápadním Slovensku (Kuzmová – Roth 1988; Kuzmová 1997; Kolon 2017) a v Dolním Rakousku (Stupper 1994), kde v době římské žili rovněž polabští Germáni, resp. Svěbové. Proto každý přesněji klasifikovatelný nálezy sigillaty z českého prostředí je důležitý.

V roce 2014 nalezl povrchovým sběrem pan Tomáš Hansl na známém sídlišti z doby římské v Tuklatech (na poli mezi železnicí a silnicí vedoucí do Českého Brodu) reliéfní fragment Terry sigillaty (TS). Lokalita (obr. 1), která je známá z literatury, byla objevena už v roce 1896 a jde o vůbec jedno z prvních germánských sídlišť z doby římské, na němž byl realizován menší archeologický výzkum právě už na konci 19. století (Píč 1897; Motyková-Šneidrová 1963, 62, 63; táž 1967, 46, Taf. XXX:1–8; Venclová a kol. 2008, 147–153, obr. 115–122). J. L. Píčoví se podařilo prozkoumat zahloubenou chatu a zahloubený objekt (jámu) se dvěma železářskými pecemi typu Tuklaty. Z výzkumu pochází větší počet nálezů ze starší doby římské, tj. fragmenty germánské keramiky, zlomek Terry sigillaty, atáška bronzového vědra, římské a germánské spony, jehlice, prsten, pinzeta, železný klíč, hroty kopí, ostruha, přesleny, jantarové a keramické korále, nástroje, kostěné předměty ad.

V letech 2006–2014 se lokalita stala cílem četných detektorových průzkumů, z nichž se podařilo podstatnou část nálezů zachránit a dokumentovat. Velké množství kovových artefaktů, zejména římské a germánské spony a mince z průběhu celé doby římské, bude postupně publikováno a následně předáno do příslušného muzea.

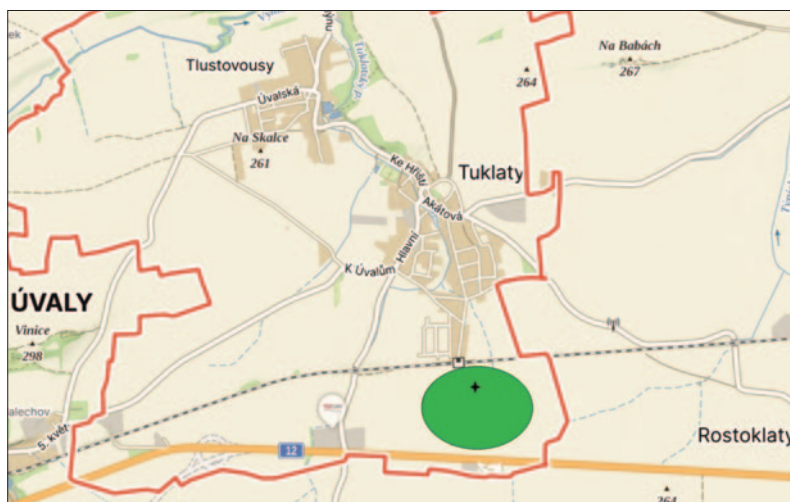
Už během výzkumu na konci 19. století byl získán jeden fragment dna Terry sigillaty typu Drag. 37 z Rheinzabernu (Halama 2018, 37, obr. 46). Nyní k tomu přibyl i druhý zdobený fragment tentokrát středogalské provenience, který je předmětem tohoto příspěvku.

Tuklaty (okr. Kolín)

Reliéfní fragment Terry sigillaty Frag. 37 s rozměry 3,3 × 3,5 cm (obr. 2). Není přepálený, s velmi dobře zachovalým povrchem na obou stranách, mírně lesklý tmavě červené barvy. Výzdobu tvoří: vejcovce CGP Fig. 29:1 (Rogers 206), perlovec CGP Fig. 29:1 (Rogers A10), svíslá perlovcová linie CGP Fig. 29:12,13, astragal (poškozený, slabě

Obr. 1. Tuklaty (okr. Kolín). Poloha sídliště z doby římské s místem nálezu Terry sigillaty. Vlevo: poloha lokality na mapě Čech.

Obr. 2. Tuklaty (okr. Kolín). Středogalská sigillata (Censorinus). Foto E. Droberjar, Kresba M. Fábiková.

čitelný) CGP Fig. 30:12, Triton Oswald 25 (Oswald 1964, Pl. II:25) a neurčitelný motiv vlevo od svislé perlovcové linie. Určení: Lezoux, Censorinus.

Mistr Censorinus je nálezem z Tuklat doložen na území Čech poprvé. Mezi středogalskou sigillatou v Čechách převažují nálezy Cinnama (*Halama 2018*, 53–56, tab. 6). Doložena je rovněž sigillata mistrů Laxtucissa, Paternus II, Mapillus(?), Ianuaris I, ok. Quintiliana, Mercator/hrnčič s mal. S. Přibližně polovina středogalských nálezů TS je určena podle jednotlivých mistrů, ostatní nelze blíže klasifikovat.

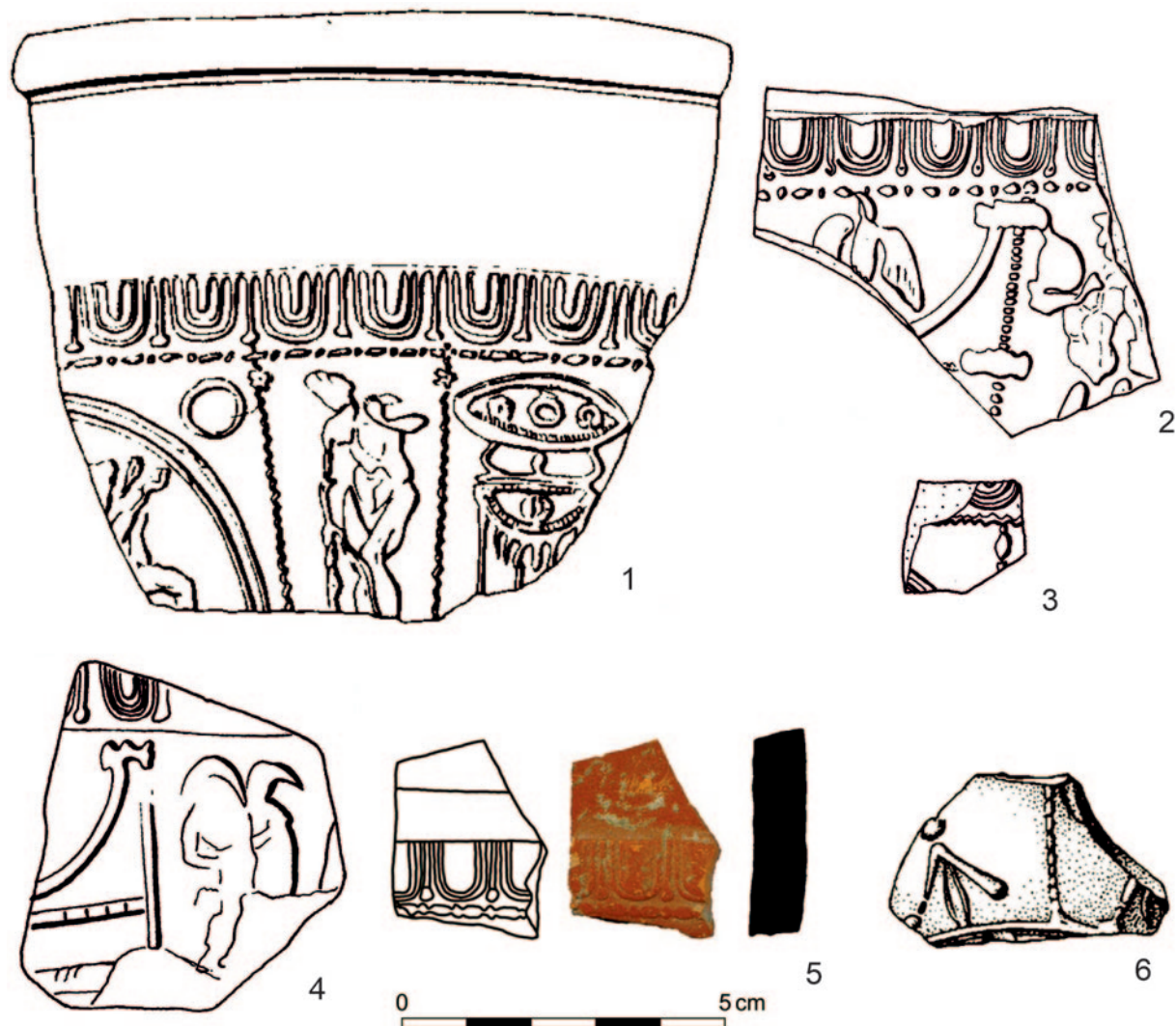
V prostoru střeoevropského barbarika (*obr. 3–4*) identifikujeme Censorinovu sigillatu podle publikovaných nálezů celkem na devíti lokalitách, které se koncentrují především v markomansko-kváderském regionu severně od středního toku Dunaje. Nejvíce, tj. šest lokalit sledujeme na jihozápadním Slovensku. Po jedné lokalitě je v Dolním Rakousku (Stillfried an der March), na jižní Moravě (Mušov-Burgstall), ve středních Čechách (Tuklaty) a ve středním Německu (Obersleben). Tato terra sigillata se vyskytuje především na germánských sídlištech a na třech římských lokalitách (Mušov-Burgstall, Iža a Stillfried an der March). Nálezový kontext na sídlištních lokalitách není příliš přesný, jelikož nálezy byly vyzvednuty ze sídlištních vrstev nebo během povrchových sběrů. Pouze na dvou sídlištech na jihozápadním Slovensku spočívala terra sigillata v objektech.

Na lokalitě Kvetoslavov I, resp. v objektu 44 interpretovaném jako zahloubená chata se kromě malého fragmentu sigillaty mistra Censorina vyskytlo jen velmi málo dalších nálezů. Přesto lze objekt datovat rámcově do přechodného stupně B2/C1 (*Sabov 2025*, 85, 202). V Pobedimi byly patrně promíchané nálezy z objektu č. III/60 vyzvednuty spolu s Censorinovou středogalskou sigillatou další čtyři fragmenty TS. Dva náleží k dílnám Rheinzabern nebo Westerdorf z poloviny 2. až 1. poloviny 3. století. Jiné dva fragmenty westerdorfské sigillaty lze klást do severovského období (*Kuzmová – Roth 1988*, 91, 92). Pro chronologii Censorinovy sigillaty v barbariku jsou důležité nálezy z římských lokalit, tj. z Mušova-Bugstallu (*Klanicová 2008*, 442) a Iže (*Kuzmová 1992*, 23), které lze jednoznačně klást do období do markomanských válek, event. do doby těsně po těchto válečných událostech.

Soupis nálezů středogalské terra sigillaty mistra Censorina ve střeoevropském barbariku

- 1. Bíňa/SK „Berek“**, okr. Levice/SK (germánské sídliště): 3 ks (*Kuzmová 1997*, 18, 19, 113, Taf. 1:2). Drag. 37. Výzdoba: vejcovce (CGP Fig. 29: 2), perlovec (Rogers A 10), orel (Oswald 2183) v hladkém polokruhu s astragalem na konci, svislý perlovec (Rogers A 2), Satyr s vinným měchem a nádobou (Oswald 627).
- 2. Bratislava-Dúbravka/SK** (římsko-germánské sídliště): 1 ks (*Kuzmová 1997*, 116–117, Taf. 6:4; *Elschek 2017*, 161, Taf. 108:4). Drag. 37. Výzdoba: neurčitelný vejcovce nad cikcakovitou linií (Rogers A 24), dvojitý kruh, svislý perlovec (Rogers A 10).
- 3. Iža**, okr. Komárno/SK (římský kastel): 1 ks (*Kuzmová 1992*, 23, 83, tab. 30:365). Drag. 37. Výzdoba: vejcovce (CGP Fig. 29:1), svislá klikatka s rozetkou, stojící Venuše (Oswald 290), trojnožka (jako CGP Fig. 69:14), v dvojitěm kruhu muž s amforou (Oswald 628), hladký prstenec (CGP Fig. 29:6).
- 4. Kvetoslavov I „Šátotské/Báčsky rybník“**, okr. Dunajská Streda/SK (germánské sídliště), obj. 44: 1 ks (*Sabov 2025*, 85, 202, obr. 37:9).¹ Drag. 37. Výzdoba: vejcovce (CGP Fig. 29:2), perlovec (CGP Fig. 29:1,2).
- 5. Mušov-Burgstall**, okr. Brno-venkov/CZ (římská vojenská báze): 1–2 ks (*Klanicová 2008*, 442, 446, tab. 1). Popis sigillaty není publikován.

¹ Andreji Sabovi děkuji za možnost publikovat nález z jeho disertační práce.

Obr. 3. Ukázky nálezů středogalské sigillaty mistra Censorina ve středoevropském barbariku. 1 – lža (podle Kuzmová 1992, tab. 30:365); 2 – Biňa (podle Kuzmová 1997, Taf. 1:2); 3 – Bratislava-Dúbravka (podle Kuzmová 1997, Taf. 6:4); 4 – Pobodim (podle Kuzmová – Roth 1988, obr. 20:7); 5 – Kvetoslavov I (podle Sabov 2025, obr. 37:9); 6 – Obersleben (podle Laser 1998, Taf. 9:2).

6. Olbersleben, okr. Sömmerda/D (germánské sídliště): 1 ks (Laser 1998, 86, Taf. 9:2).

Drag. 37. Výzdoba: čtyřpaprskovitě listové kalichy mezi perlovcem (CGP Fig. 29:4; Taf. 102:11,15,18).

7. Pobodim „Horné pole“, okr. Nové Mesto nad Váhom/SK (germánské sídliště), obj. III/60: 1 ks (Křížek 1966, 109, tab. VIII:21; Kuzmová – Roth 1988, 90, 131, obr. 20:7).

Drag. 37. Výzdoba: perlovec (CGP Fig. 29:1); perlovec, astragal, hladký polokruh, neurčitá výzdoba, erotická scéna (Oswald XC:K).

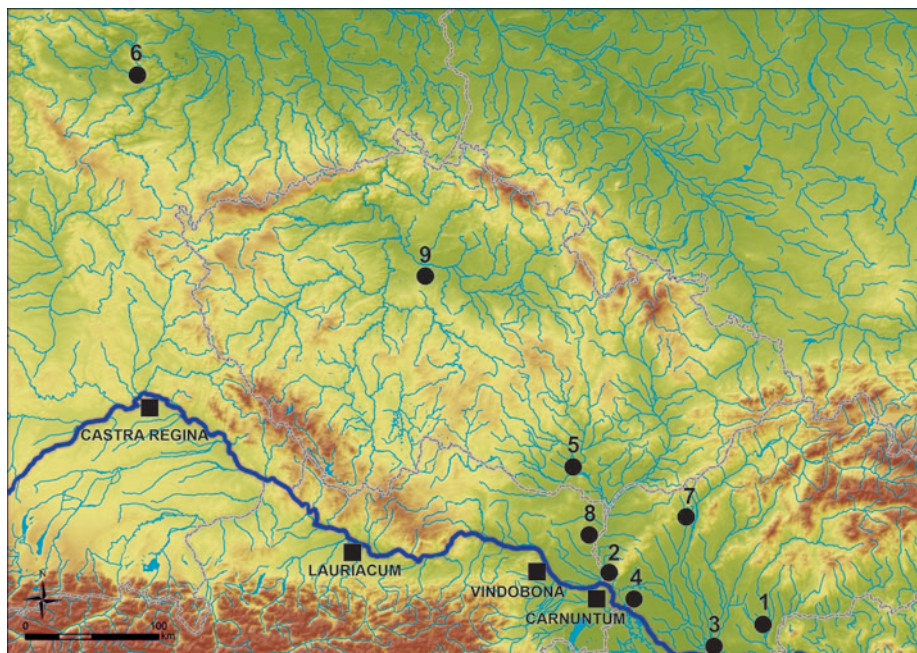
8. Stillfried an der March „Kirchenberg“, okr. Gänserndorf/A (římská stanice): 1 ks (Stuppner 1994, 90). Popis sigillaty není publikován.²

9. Tuklaty, okr. Kolín/CZ (germánské sídliště): popis výše.

Středogalský mistr Censorinus je datován do let 150/160–180 (CGP 1958, 192; Lussiez 1969; CGP 1990, 233; Tyszler 2016, 85). Censorinova dílna bývá spojována s dílnami takových hrnců (Tyszler 2012, 130–131), jako byli Quintilianus (125–150), Lactucissa (150–180 nebo 150–170) a Paternus (145–190 nebo 150–190).³ Na základě výskytu Censorinovy sigillaty z některých důležitých nálezových kontextů

² Srdečné díky za informaci patří Aloisi Stuppnerovi (Univerzita Wien).

³ Za konzultace k problematice středogalské sigillaty děkuji Lubomiře Tyszler (Łódź).

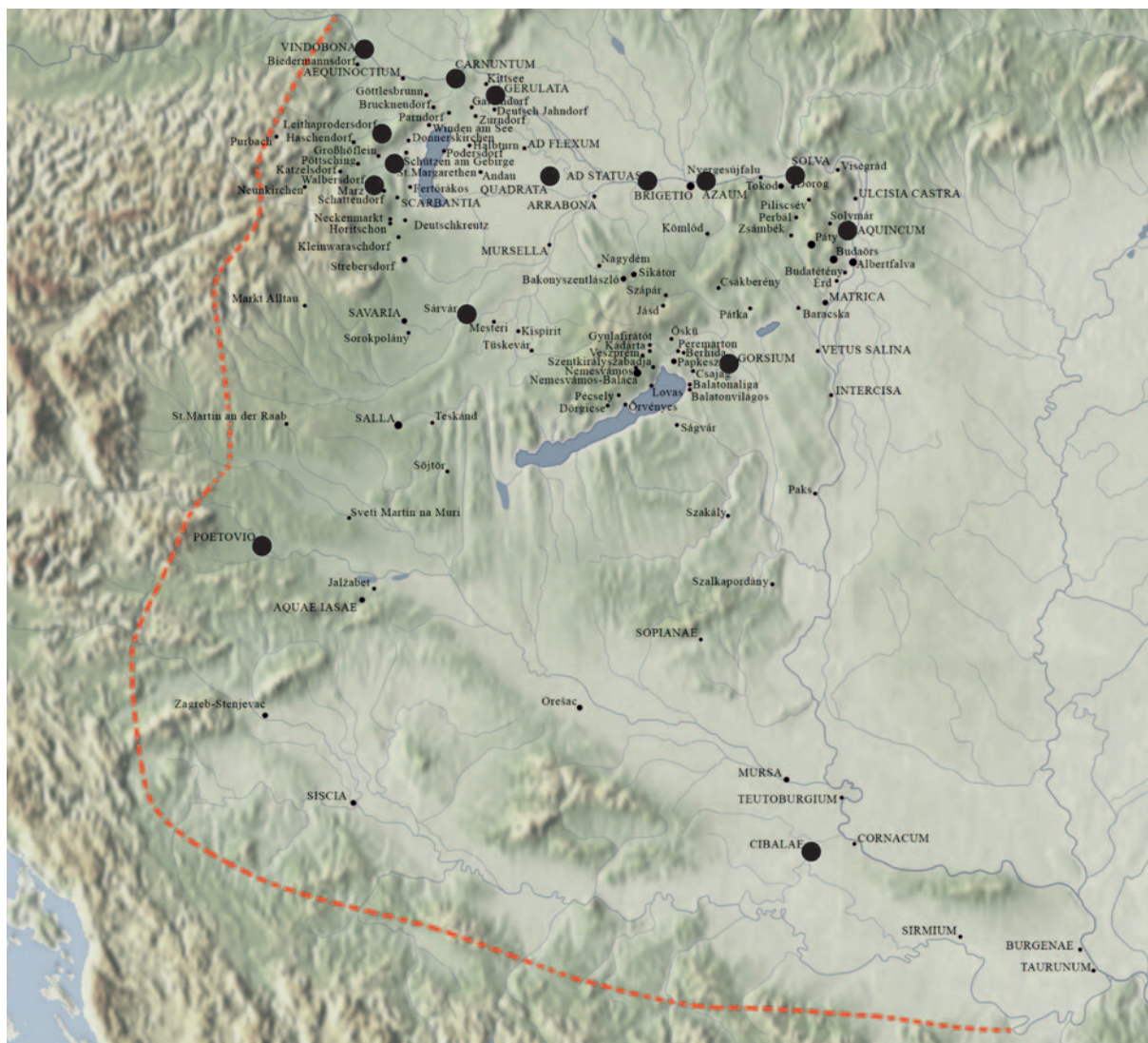
Obr. 4. Středogalská sigillata mistra Censorina ve středoevropském barbariku. 1 – Bíňa; 2 – Bratislava-Dúbravka; 3 – Iža; 4 – Kvetoslavov I; 5 – Mušov-Burgstall; 6 – Olbersleben; 7 – Pobedim; 8 – Stillfried an der March; 9 – Tuklaty. Zpracoval E. Droberjar.

můžeme zpřesnit jeho chronologii. Velmi často se tato terra sigillata vyskytuje v zánikových horizontech, které mají souvislosti s bouřlivým obdobím 2. poloviny 2. století, resp. s markomanskými válkami. Příkladem může být tzv. kupfmühlský horizont („Kumpfmühl-Horizont“), datovaný do období 172–179 (Fischer 1987; Faber 1994) z lokality Regensburg-Kupfmühl na raetském limitu. Z jiné raetské lokality, tj. východního kastelu na lokalitě QUINTANA/Künzing spočívala ve sklepech objektu č. 1259 rovněž středogalská sigillata mistra Censorina (Dupper 2022, 176, 182, Abb. 13:14). Na základě nálezů středogalské a rheinzabernské sigillaty lze tento objekt klást do rozmezí let 170–180.

Nápadná je koncentrace nálezů středogalské Censorinovy sigillaty na severní části panonského limitu (obr. 5), kde můžeme rovněž velmi intenzivně sledovat důsledky markomanských válek (Kuzmová 1994, 245–246), v nichž figurují nálezy této sigillaty, např. na lokalitách Carnuntum (Groh – Gabler 2017, 20, 44), Flavia Solva (Hinker 2014, 112, 174, Tab. 9–10) ad., přičemž všechny nálezy rámčově do období let 160–180, resp. přímo do markomanských válek. Středogalské TS v Panonii se nejnověji věnoval D. Gabler (2023). Celkem rozpoznal 31 nálezů mistra Censorina, a to na čtrnácti lokalitách (tamtéž, 29), tj. AQUINCUM (2 ks), AZAUM/Almásfüzitő (2 ks), CARNUNTUM (3 ks), CIBALAE/Vinkovci (1 ks), GERULATA/Rusovce (5 ks), GORSIUM/Tác (1 ks), POETOVIO/Ptuj (6 ks), SOLVA/Esztergom (1 ks), QUADRATA/Lébény-Barátföldpuszta (1 ks), VINDOBONA (4 ks), Marz (1 ks), Leithaprodersdorf (1 ks), Sárvár (2 ks), Schützen am Gebirge (1 ks). K tomu můžeme přidat i nálezy z jiné panonské lokality, tj. BRIGETIO: 4 ks (Kuzmová 1992, 23, 46, tab. 3:40–43).

Nálezy Censorinovy středogalské sigillaty ve středoevropském barbariku mají úzkou spojitost s nálezy této TS na limitu. Severně od táborů legií Vindobona, Carnuntum a Brigetio jsou doloženy nálezy na římských lokalitách Mušov a Iža. Germánské sídliště v Tuklatech se nachází severně na linii od norického Lauriaca, kde sice není ve starším soupisu reliéfní TS Censorinus uveden (Karnitsch 1955, 19–20, Taf. 4–6), nicméně z dalších terénních aktivit je předpokladatelný. Na jiné severojižní linii, kde se nachází jedna germánská lokalita, tj. sídliště ve středním Německu v Olbersleбену, a druhá římská lokalita, tj. civilní město a tábor legie Castra Regina, jsou nálezy středogalské sigillaty mistra Censorina, jak je uvedeno výše, prokázány.

Terra sigillata z Tuklat, kterou je třeba rovněž dát do kontextu s přílivem ostatního římského importu do Čech ve druhé polovině 2. století, resp. v přechodném stupni B2/C1 (Sakař 1981; Karasová 1998, 57–58; Droberjar 2016, 837–838; týž 2024, 219–220), tak doplňuje naše poznatky k problematice vzájemných vztahů mezi Římany a Germány v neklidných dobách kolem markomanských válek.

Obr. 5. Středogalská sigillata mistra Censorina v Panonii (podle *Gabler 2023*). Zvýrazněny lokality s nálezy TS mistra Censorina.

Tento příspěvek vznikl s podporou projektu APVV-21-0257 (Elity doby římské u stredo-európských Svěbov) a projektů VEGA 1/0425/24 (Terra sigillata v naddunajskom barbariku; 50 %) a VEGA 1/0191/25 (Sídlo, dom a domácnost u Keltov a Germánov; 50 %).

Literatura

- CGP 1958 = *Stanfield, J. A. – Simpson, G. 1958: Central Gaulish Potters. London (první vydání).*
- CGP 1990 = *Stanfield, J. A. – Simpson, G. 1990: Potiers de la Gaule centrale. Recherches sur les ateliers de potiers de la Gaule centrale V. Revue Archéologie Sites. Gonfaron 1990.*
- Droberjar, E. 1991: Terra Sigillata in Mähren. Funde aus germanischen Lokalitäten. Mährische archäologische Quellen. Brno.*
- Droberjar, E. 2016: Poznámky k nálezům římských spon na území Čech. Archeologie ve středních Čechách 20, 827–844.*
- Droberjar, E. 2024: Třebusice. Ein Brandgräberfeld aus der römischen Kaiserzeit in Mittelböhmen. Teil II. Die Analysen und Interpretationen. Spisy Archeologického ústavu AV ČR Brno 81. Brno.*

- Dupper, S. 2022:* Eine Kellerverfüllung aus der Markomannenkriege im Ostvicus des römischen Kastells Künzing/Quintana. Bericht der Bayerischen Bodendenkmalpflege 63, 167–206.
- Faber, A. 1994:* Das römische Auxiliarkastell und der Vicus von Regensburg-Kumpfmühl. Münchner Beiträge zur Vor- und Frühgeschichte 49. München.
- Fischer, Th. 1987:* Ein Keller mit Brandschutt aus der Zeit der Markomannenkriege (170–175 n. Chr.) aus dem Lagerdorf des Kastells Regensburg-Kumpfmühl. Bericht der Bayerischen Bodendenkmalpflege 24/25, 1983/84, 24–39.
- Gabler, D. 2023:* Central Gaulish samian ware in Pannonia. Acta Archaeologica Academiae Scientiarum Hungaricae 74, 23–43.
- Groh, S. – Gabler, D. 2017:* Terra Sigillata aus den Zivilstädten von Carnuntum und Aquincum. Eine Analyse des Sigillata-Importes der Provinzhauptstädte von Pannonia Superior et Inferior. Archäologische Forschungen in Niederösterreich, Neue Folge Band 4. Krems.
- Halama, J. 2018:* Terra sigillata z Čech v kontextu evropského barbarika. Praha.
- Hinker, C. 2014:* Ein Brandhorizont aus der Zeit der Markomannenkriege im südostnorischen Munizipium Flavia Solva. Zentraleuropäische Archäologie 4. Wien.
- Karasová, Z. 1998:* Die römischen Bronzegefäße in Böhmen. Fontes Archaeologici Pragenses 22. Pragae.
- Karnitsch, P. 1955:* Die verzierte Sigillata von Lauriacum. Forschungen in Lauriacum 3. Linz.
- Klanicová, S. 2007:* Nové poznatky o importu terry sigillaty na Moravě. In: E. Droberjar – O. Chvojka (edd.), Archeologie barbarů 2006. Archeologické výzkumy v jižních Čechách, Supplementum 3, svazek I. České Budějovice, 175–194.
- Klanicová, S. 2008:* Horizont nálezů z období markomanských válek na příkladu terry sigillaty z Hradiska u Mušova. In: E. Droberjar – B. Komoróczy – D. Vachútová (edd.), Barbarická sídliště. Chronologické, ekonomické a historické aspekty jejich vývoje ve světle nových archeologických výzkumů (Archeologie barbarů 2007). Spisy Archeologického ústavu AV ČR Brno 37. Brno, 439–452.
- Kolon, T. 2017:* Kvádske sídliská vo svetle výskumu terry sigillaty (Príspevok k datovaniu nálezových kontextov), I–IV. Dizertačná práca (rkp.), Filozofická fakulta, Trnavská univerzita v Trnave. Trnava.
- Křížek, F. 1966:* Nové nálezy terry sigillaty na Slovensku (II). Slovenská archeológia 14, 97–145.
- Kuzmová, K. 1992:* Terra sigillata v zbierkach múzea. Podunajské múzeum Komárno, Katalóg III. Rímske zbierky. Komárno.
- Kuzmová, K. 1994:* Die Markomannenkriege und der Terra Sigillata-Import im Vorfeld des nordpannonischen Limes. In: H. Friesinger - J. Tejral - A. Stuppner (ed.), Markomanenkriege – Ursachen und Wirkungen. Spisy Archeologického ústavu AV ČR I. Brno, 245–251.
- Kuzmová, K. 1997:* Terra Sigillata im Vorfeld des nordpannonischen Limes (Südwestslowakei). Archaeologica Slovaca Monographiae – Fontes XVI. Nitra.
- Kuzmová, K. – Roth, P. 1988:* Terra sigillata v barbariku. Nálezy z germánských sídlisk a pohrebísk na území Slovenska. Materialia Archaeologica Slovaca IX. Nitra.
- Laser, R. 1998:* Terra Sigillata-Funde aus den östlichen Bundesländern. Materialien zur Römisch-Germanischen Keramik 13. Bonn.
- Lussiez, A. M. 1969:* Vase en céramique sigillée portant la signatura de Censorinus de Lezoux. Bulletin du Groupement Archéologique de Seine-et-Marne 10, 57–59.
- Motyková-Šneidrová, K. 1963:* Die Anfänge der römischen Kaiserzeit in Böhmen. Fontes Archaeologici Pragenses 6. Pragae.
- Motyková-Šneidrová, K. 1967:* Weiterentwicklung und Ausklang der älteren römischen Kaiserzeit in Böhmen. Fontes Archaeologici Pragenses 11. Pragae.
- Oswald, F. 1964:* Index of Figure Types on Terra Sigillata („Samian Ware”). Margidunum 1931/Liverpool 1937. Reprint London.
- Pič, J. L. 1897:* Sídlíště u Tuklat. Památky archeologické 17, 1896–87, 367–379.
- Rogers = Rogers, G. B. 1974:* Poteries sigillées de la Gaule Centrale I. Les motifs non figurés. Gallia, Suppl. XXVIII. Paris.
- Sabov, A. 2025:* Žitný ostrov v dobe rímskej. Disertačná práca (rkp.). Filozofická fakulta, Trnavská univerzita v Trnave. Trnava.
- Sakař, V. 1981:* K archeologickým dokladům vztahů mezi římskou říší a obyvateli Čech v druhé polovině 2. stol. a v mladší době římské. Časopis Národního muzea – řada historická 149/1–2, 1980, 1–9.

Stuppner, A. 1994: Terra Sigillata im Nördlichen Niederösterreich. Münstersche Beiträge zur antiken Handelsgeschichte 13, 70–94.

Tyszler, L. 2012: Środkowogalijska miska terra sigillata z wyobrażeniem Herkulesa z grobu ciepłopalnego w Górzycy, stan. 20, pow. ślubicki. Archeologia środkowego Nadodrza 9, 127–137.

Tyszler, L. 2016: Casus Casuriusa. W kwestii napływu środkowogalijskich naczyń na obszar Barbaricum w okresie wojen markomańskich. Acta Universitatis Lodziensis, Folia Archaeologica 31, 77–111.

Venclová, N. a kol. 2008: Hutnický region Říčansko. Praha.

Mittelgallische Sigillata des Meisters Censorinus aus Tuklaty (Bez. Kolín)

Der Autor befasst sich in seinem Beitrag mit dem Vorkommen mittelgallischer Terra Sigillata aus der Werkstatt des Meisters Censorinus im Gebiet des mitteleuropäischen Barbaricum (*Abb. 3–4*). Anlass für die Abfassung des Artikels war der Fund eines Fragments von Sigillata aus der mittelböhmisches Fundort Tuklaty im Bezirk Kolín (*Abb. 1–2*), wo dieses Artefakt in einer bekannten germanischen Siedlung aus der römischen Kaiserzeit entdeckt wurde. Die Funde von Censorinus-Sigillata konzentrieren sich vor allem auf das Siedlungsgebiet der Markomannen und Quaden nördlich der mittleren Donau (*Abb. 4*), wo sie mit der Zeit der Markomannenkriege in Verbindung stehen, da sie neben germanischen Siedlungen auch an römischen Militärfundorten in Mušov-Burgstall und Iža vorkommen. Diese Fundstelle stehen in engem Zusammenhang mit den Funden von Censorinus-Sigillata an der Nordgrenze der Provinz Pannonien (*Abb. 5*).

Übersetzt von *Eduard Droberjar*

Abb. 1. Tuklaty (Bez. Kolín). Lage der Siedlung aus der römischen Kaiserzeit mit Fundort der Terra Sigillata.

Abb. 2. Tuklaty (Bez. Kolín). Mittelgallische Sigillata (Censorinus).

Abb. 3. Beispiele für Funde mittelgallischer Sigillata des Meisters Censorinus im mitteleuropäischen Barbaricum. 1 – Iža (nach *Kuzmová 1992*, Tab. 30:365); 2 – Bíňa (nach *Kuzmová 1997*, Taf. 1:2); 3 – Bratislava-Dúbravka (nach *Kuzmová 1997*, Taf. 6:4); 4 – Pobedim (nach *Kuzmová – Roth 1988*, Abb. 20:7); 5 – Kvetoslavov I (nach *Sabov 2025*, obr. 37:9); 6 – Olbersleben (nach *Laser 1998*, Taf. 9:2).

Abb. 4. Mittelgallische Sigillata des Meisters Censorinus im mitteleuropäischen Barbaricum. 1 – Bíňa; 2 – Bratislava-Dúbravka; 3 – Iža; 4 – Kvetoslavov I; 5 – Mušov-Burgstall; 6 – Olbersleben; 7 – Pobedim; 8 – Stillfried an der March; 9 – Tuklaty.

Abb. 5. Mittelgallische Sigillata des Meisters Censorinus in Pannonien (nach *Gabler 2023*). Hervorgehoben sind Fundorte mit Funden des Meisters Censorinus.

Eduard Droberjar, Katedra klasickej archeológie FF, Trnavská univerzita v Trnave, Hornopotočná 23, 918 43 Trnava; Archeologický ústav SAV, v. v. i., Akademická 2, 949 21 Nitra; Archeologický ústav AV ČR Brno, v. v. i., Čechyňská 363/19, 602 00 Brno
droberjar@seznam.cz

